

PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2015)0308

Investice pro zaměstnanost a růst: posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 9. září 2015 o investicích pro zaměstnanost a růst: posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti v Evropské unii (2014/2245(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na šestou zprávu Komise o hospodářské, sociální a územní soudržnosti s názvem „Investice pro zaměstnanost a růst: podpora rozvoje a řádné správy věcí veřejných v regionech a městech EU“ ze dne 23. července 2014 (dále jen „šestá zpráva o soudržnosti“),
- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), a zejména na články 4, 162, 174 až 178 a 349 této smlouvy,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (dále jen „nařízení o společných ustanoveních“)¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1081/2006³,

¹ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320.

² Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 289.

³ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 470.

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1302/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006³,
- s ohledem na nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002⁵,
- s ohledem na „Územní agendu Evropské unie 2020: K inteligentní a udržitelné Evropě rozmanitých regionů podporující začlenění“ schválenou na neformálním setkání ministrů odpovědných za územní plánování a územní rozvoj konaném dne 19. května 2011 v maďarském Gödöllő,
- s ohledem na osmou zprávu Komise o pokroku v oblasti hospodářské, sociální a územní soudržnosti s názvem „Městský a regionální rozměr krize“ ze dne 26. června 2013,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. ledna 2014 o inteligentní specializaci: vytváření sítí excelence pro účinnou politiku soudržnosti⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. ledna 2014 o připravenosti členských států EU na účinný a včasný začátek nového programového období politiky soudržnosti⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. února 2014 o sedmé a osmé zprávě Evropské komise o pokroku v provádění politiky soudržnosti EU a o strategické zprávě za rok 2013 o provádění programů na období 2007–2013⁸,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. února 2014 o optimalizaci rozvoje potenciálu nejvzdálenějších regionů vytvářením synergií mezi strukturálními fondy a ostatními programy Evropské unie⁹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 27. listopadu 2014 o odkládaném zahájení provádění

¹ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 259.

² Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 303.

³ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 281.

⁴ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁵ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁶ Přijaté texty, P7_TA(2014)0002.

⁷ Přijaté texty, P7_TA(2014)0015.

⁸ Přijaté texty, P7_TA(2014)0132.

⁹ Přijaté texty, P7_TA(2014)0133.

politiky soudržnosti na období 2014–2020¹,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. října 2011 s názvem „Rámec pro novou generaci inovačních finančních nástrojů – kapitálové a dluhové platformy EU“ (COM(2011)0662),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. listopadu 2014 s názvem „Investiční plán pro Evropu“ (COM(2014)0903),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. ledna 2015 s názvem „Optimální využití flexibility v rámci současných pravidel Paktu o stabilitě a růstu“ (COM(2015)0012),
 - s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora s názvem „Finanční nástroje pro malé a střední podniky spolufinancované Evropským fondem pro regionální rozvoj“ (zvláštní zpráva č. 2/2012),
 - s ohledem na závěry Rady o „šesté zprávě o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: investice pro zaměstnanost a růst“ přijaté Radou pro obecné záležitosti (soudržnost) dne 19. listopadu 2014,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 3. prosince 2014 k šesté zprávě o hospodářské, sociální a územní soudržnosti²,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 21. ledna 2015 ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvanému „Šestá zpráva o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: investice pro zaměstnanost a růst“³,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. března 2015 o srovnávacím přehledu EU v soudnictví (COM(2015)0116),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. ledna 2015 s názvem „Návrh opravného rozpočtu č. 2/2015“ (COM(2015)0016),
 - s ohledem na výroční zprávu za rok 2013 o ochraně finančních zájmů EU – boji proti podvodům,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a stanovisko Rozpočtového výboru, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A8-0173/2015),
- A. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti EU hraje nepochybně rozhodující úlohu při zmenšování rozdílů mezi regiony, posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti mezi regiony členských států a podpoře vytváření pracovních míst; vzhledem k tomu, že politika soudržnosti představuje hlavní celoevropskou politiku investic do reálné ekonomiky a je zavedeným nástrojem na podporu růstu a vytváření

¹ Přijaté texty, P8_TA(2014)0068.

² Úř. věst. C 19, 21.1.2015, s. 9.

³ Úř. věst. C 242, 23.7.2015, s. 43..

pracovních míst v EU s rozpočtem přesahujícím 350 miliard EUR do roku 2020; vzhledem k tomu, že se v souvislosti s hospodářskou krizí ukazuje, že politika soudržnosti je zásadním nástrojem k udržení úrovně investic v jednotlivých členských státech; vzhledem k tomu, že v některých členských státech je hlavním zdrojem veřejných investic; vzhledem k tomu, že konkrétnost a viditelnost výsledků politiky soudržnosti potvrdila řada různých metod hodnocení;

- B. vzhledem k tomu, že poslední údaje za rok 2013 ukazují, že dlouhodobá nezaměstnanost v Unii byla na historicky vysoké úrovni dosahující 5,1 % pracovní síly; vzhledem k tomu, že dlouhodobá nezaměstnanost zásadním způsobem ovlivňuje život lidí a může se zejména v okrajových regionech stát strukturálním problémem;
- C. vzhledem k tomu, že v poslední době došlo v Unii k reálnému poklesu veřejných investic o 15 %, a vzhledem k tomu, že řada regionů, zejména těch, které se potýkají s demografickými problémy, není schopna řádně přispívat k naplňování cílů strategie Evropa 2020, zejména hlavního cíle, kterým je dosáhnout 75% zaměstnanosti do roku 2020, cíle snížit chudobu o 20 milionů lidí a cíle omezit předčasné ukončování školní docházky;
- D. vzhledem k tomu, že je opodstatněné, že se cíle politiky soudržnosti v čase vyvíjely v reakci na nové výzvy a hrozby, jimž EU čelí, a že samotná politika se více propojila s celkovým politickým programem EU; vzhledem k tomu, že původní úloha politiky soudržnosti (posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti ve všech regionech EU a obzvláště v méně rozvinutých a nejvíce znevýhodněných regionech) by nicméně měla být posílena; vzhledem k tomu, že na politiku soudržnosti by nemělo být pohlíženo jako na pouhý nástroj k dosažení cílů strategie Evropa 2020 a jiných rozvojových strategií EU, ale také jako na investiční politiku na daných územích;
- E. vzhledem k tomu, že podle šesté zprávy o soudržnosti měla hospodářská krize negativní vliv na dlouhodobý trend snižování nerovností mezi regiony a přes určité pozitivní tendence na začátku nového programového období zůstávají rozdíly mezi regiony v různých oblastech značné;
- F. vzhledem k tomu, že skrze tematické zaměření jsou zdroje politiky soudržnosti omezeny na určitý počet strategických cílů s potenciálem posílit růst a přispět k tvorbě pracovních míst, sociálnímu začleňování, ochraně životního prostředí a cílům v oblasti změny klimatu;
- G. vzhledem k tomu, že bez řádné správy nelze vzhledem k potřebě účinnějšího zapojení všech partnerů na celostátní, regionální a místní úrovni v souladu se zásadou víceúrovňové správy a zapojení sociálních partnerů a organizací občanské společnosti dosáhnout vysoké úrovně růstu ani hospodářského sblížení regionů;
- H. vzhledem k tomu, že dohody o partnerství a operační programy jsou strategickými nástroji, kterými se řídí investice v členských státech a regionech, jež jsou stanoveny v člancích 14, 16 a 29 nařízení o společných ustanoveních spolu s harmonogramem pro jejich předložení a přijetí, podle něhož měly být dohody o partnerství přijaty nejpozději do konce srpna 2014 a operační programy nejpozději do konce ledna 2015;
- I. vzhledem k tomu, že Rada na neformálním setkání v maďarském Gödöllő v roce 2011 požádala nadcházející předsednictví pro roky 2015 a 2016, aby s ohledem na praktické

fungování Územní agendy EU 2020 posoudila a zvážila, zda je třeba provést přezkum této agendy, a poté případně tento přezkum provedla;

- J. vzhledem k tomu, že podle článku 175 SFEU členské státy provádějí své hospodářské politiky a koordinují je tak, aby dosahovaly cílů celkového harmonického rozvoje a posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti; vzhledem k tomu, že investiční plán proto bude rovněž přispívat k plnění těchto cílů;

Dosažené výsledky a problémy politiky soudržnosti v souvislosti s hospodářskou a finanční krizí (programové období 2007–2013)

1. zdůrazňuje, že politika soudržnosti je hlavním nástrojem Evropské unie ke zmírnění hospodářských, sociálních a územních rozdílů mezi evropskými regiony, k posílení jejich konkurenceschopnosti, boji proti změně klimatu a energetické závislosti, a zároveň tak přispívá k dosažení cílů strategie Evropa 2020; zdůrazňuje, že ač je pro některé členské státy a regiony obtížné zajišťovat spolufinancování, investice v rámci politiky soudržnosti významně zmírnily negativní dopady hospodářské a finanční krize a poskytly stabilitu regionům tím, že zajistily plynutí finančních prostředků v okamžiku, kdy státní a regionální veřejné a soukromé investice prudce poklesly; zdůrazňuje, že peněžní prostředky politiky soudržnosti činily 21 % veřejných investic v celé EU a 57 % v příslušných zemích dohromady;
2. zdůrazňuje, že politika soudržnosti prokázala svou schopnost rychle reagovat a pomocí flexibilních opatření řešit nedostatečné investice členských států a regionů, přičemž například snížila vnitrostátní spolufinancování a poskytla dodatečné zálohy a přesměrovala 13 % celkových finančních prostředků (45 miliard EUR) na podporu hospodářské činnosti a zaměstnanosti s přímými dopady; domnívá se, že je tedy třeba provést důkladný střednědobý přezkum cílů a úrovní financování podle vývoje, který by ovlivňoval sociální a ekonomickou situaci členských států nebo jejich regionů;
3. zdůrazňuje, že Smlouva o Evropské unii zahrnuje cíl podporovat hospodářskou, sociální a územní soudržnost a solidaritu mezi členskými státy (článek 3 Smlouvy o EU);
4. vítá nedávnou reformu politiky soudržnosti zaměřenou na řešení těchto problémů, která vychází z uceleného strategického rámce na období let 2014–2020 s jasnými cíli a pobídkami pro všechny operační programy; vyzývá všechny subjekty, zejména nejvýznamnější příslušné orgány, aby zajistily účinnost a účelnost provádění nového legislativního rámce politiky soudržnosti tak, že budou klást velký důraz na dosahování lepší výkonosti a výsledků; vyzývá všechny zúčastněné subjekty, aby zavedly řádně fungující mechanismy víceúrovňové správy a koordinace za účelem zajištění soudržnosti mezi programy, podporou strategie Evropa 2020 a doporučeními pro jednotlivé země;
5. zdůrazňuje, že pro účinnost politiky soudržnosti je rozhodující stabilní fiskální a ekonomické prostředí a také efektivní regulační, správní a institucionální prostředí, které však nesmí narušovat dosahování jejích cílů; v této souvislosti připomíná, že pozastavení plateb podle článku 23 nařízení o společných ustanoveních by mohlo oslabit schopnost státních, regionálních a místních orgánů účinně plánovat a čerpat prostředky z evropských strukturálních a investičních fondů na období 2014–2020; poukazuje na to, že za účelem dosažení cílů v oblasti soudržnosti i cílů strategie Evropa 2020 musí být politika soudržnosti úzce sladěna s odvětvovými politikami a je nutno

dosáhnout synergií s dalšími investičními programy EU; připomíná však, že v souladu s článkem 175 SFEU směřují všechny hospodářské politiky k dosažení cílů hospodářské, sociální a územní soudržnosti;

6. zdůrazňuje, že zvýšení správní kapacity pro plánování, provádění a hodnocení v členských státech má zásadní význam pro včasné a úspěšné provádění politiky soudržnosti;
7. poukazuje na to, že ačkoli politika soudržnosti zmírnila dopady krize, regionální rozdíly jsou i nadále velké, a že cíle politiky soudržnosti – snižovat hospodářské, sociální a územní rozdíly a poskytovat zvláštní podporu pro méně rozvinuté regiony – dosud nebylo všude dosaženo;
8. poukazuje na to, že navzdory krizi a skutečnosti, že místní finance jsou vystaveny značnému tlaku, místní a regionální orgány musí nadále plnit požadavky občanů na dostupnější veřejné služby vyšší kvality;
9. zdůrazňuje význam reindustrializace EU pro dosažení takového objemu průmyslové výroby, aby podíl průmyslu na HDP členských států představoval do roku 2020 přinejmenším 20 %; připomíná proto, že z hlediska podpory zaměstnanosti a růstu v Evropě je důležité aktivně podporovat a upevňovat zásadu konkurenceschopnosti, udržitelnosti a regulační spolehlivosti;

Problémy v oblasti provádění a plateb

10. vyjadřuje vážné znepokojení nad značnými strukturálními prodlevami při zahajování programových období politiky soudržnosti, což vede k opožděnému přijímání operačních programů, mimo jiné i prostřednictvím převodu prostředků; podotýká, že tyto prodlevy mohou zesílit tlak na platby, zejména v roce 2017 a 2018, a tím ještě vyostřit politováníhodnou situaci ohledně nevyřízených plateb, jež za programové období 2007–2013 dosáhly výše cca 25 miliard EUR; konstatuje, že ačkoli z hlediska širší perspektivy je situace v oblasti politiky soudržnosti lepší než v oblasti rozvoje venkova či rybolovu, znepokojení přetrvává, neboť některé členské státy značný počet programů dosud nepřijaly; zdůrazňuje, že tato prodlení mohou oslabit důvěryhodnost politiky soudržnosti a rozpočtové politiky EU i jejich účinnost a udržitelnost a že v důsledku těchto prodlení nebudou moci státní, regionální a místní orgány schopny ukončit provádění za období 2007–2013 a účinně plánovat a čerpat prostředky z ESIF na období 2014–2020; vítá úsilí členských států a Komise, jež v tomto směru v poslední době vyvinuly, avšak vyzývá Komisi, aby učinila vše pro to, aby všechny zbylé operační programy byly bezodkladně přijaty, neboť Parlament již schválil revizi víceletého finančního rámce, která je nezbytná pro použití nepřidělených zdrojů za rok 2014, a doprovodný návrh opravného rozpočtu;
11. připomíná, že problém neustálých zpoždění plateb se více než jakékoli jiné oblasti politiky EU týká politiky soudržnosti, kdy na konci roku 2014 nebyly proplaceny faktury za programy financované z Evropského sociálního fondu (ESF), Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) a Fondu soudržnosti v letech 2007–2013 ve výši 24,8 miliardy EUR, což ve srovnání s rokem 2013 představuje zvýšení o 5,6 %; vybízí Komisi, aby využila všech dostupných nástrojů k úhradě těchto neprovedených plateb; zdůrazňuje, že tato situace dopadá především na nejmenší a neohroženější příjemce

pomoci v rámci politiky soudržnosti, jako jsou malé a střední podniky, nevládní organizace a sdružení, které mají omezenou možnost výdaje si předfinancovat;

12. vítá skutečnost, že Rada, Komise a Parlament dospěly k dohodě o snížení objemu neprovedených plateb, zejména v rámci politiky soudržnosti, tak aby v průběhu VFR tento objem poklesl na svou strukturální úroveň ke konci roku, jak je stanoveno ve společném prohlášení, které je přiloženo k dohodě o rozpočtu na rok 2015, a bere na vědomí dokument Komise, jenž se týká prvků platebního plánu vypracovaného k obnově udržitelné úrovně rozpočtu EU, který Parlament obdržel dne 23. března 2015; připomíná Komisi její závazek předložit co nejdříve platební plán, v každém případě nejpozději před představením návrhu rozpočtu na rok 2016; kromě toho připomíná všem orgánům, že se zavázaly k dohodě o tomto plánu a jeho realizaci do roku 2015 a k přezkumu stávajícího VFR v polovině období;
13. zdůrazňuje, že navrhovaným přehodnocením stropů VFR¹, kdy má podle čl. 19 odst. 2 nařízení o VFR dojít k převodu 11,2 miliardy EUR v závazcích na mezisoučet v okruhu 1b a podle čl. 13 odst. 2 písm. a) finančního nařízení k převodu² 8,5 miliardy EUR v závazcích z roku 2014 do roku 2015, se vyhneme zrušení těchto plateb v okruhu 1b, avšak toto přehodnocení neřeší základní problém zpoždění při plánování programů, ani nemění nic na tom, že chronicky zpožděná realizace programů a systematické zpoždění plateb může pro konečné příjemce představovat zásadní problém;
14. zdůrazňuje, že výše zmíněné nevyřízené platby v rámci okruhu 1b rozpočtu EU jsou ve skutečnosti nejdůležitějším faktorem, který bezprostředně ohrožuje provádění politiky soudržnosti jak za předchozí období, tak výhledově i v současném programovém období 2014–2020; opakuje, že dopad těchto nevyřízených plateb silně pociťují subjekty politiky soudržnosti v praxi, někdy krajním způsobem; vyzývá proto Komisi, aby vypracovala plán se zvláštním harmonogramem konkrétních, postupně přijímaných politických opatření, která budou podpořena rozpočtovými prostředky, za účelem snížení a následného odstranění všech nevyřízených plateb; doufá, že Rada konečně vezme na vědomí vážnost a neudržitelnost této situace a bude připravena aktivně přispívat k nalezení stabilního řešení tohoto problému; je přesvědčen, že tato opatření by měla v první řadě zajistit, aby se rok 2015 stal rokem, kdy tyto nevyřízené platby budou viditelně sníženy,
15. zdůrazňuje, že je zcela nezbytné zahájit provádění operačních programů, jakmile budou přijaty, s cílem maximalizovat výsledky investic, podpořit vytváření pracovních míst, zvýšit růst produktivity a přispívat k dosahování klimatických a energetických cílů Unie, a že Komise a členské státy by měly udělat maximum pro urychlení jejich přijetí, aniž by tím byla dotčena jejich kvalita; požaduje, aby Komise analyzovala všechny možné způsoby zjednodušení svých interních postupů, přičemž by věnovala velkou pozornost nutnosti dále bojovat proti podvodům, s cílem zajistit zrychlení postupů založené na dvou scénářích pro přijímání operačních programů, aby zabránila dalším odkladům v zahájení jejich provádění;

¹ Návrh nařízení Rady o změně nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (COM(2015)0015, 20.1.2015).

² Rozhodnutí Komise o neautomatickém přenosu prostředků z roku 2014 do roku 2015 a o prostředcích na závazky v roce 2015 (C(2015)0827, 11.2.2015).

16. s ohledem na výše uvedené žádá Komisi, aby sdělila Parlamentu, jaká opatření hodlá přijmout za účelem co nejrychlejšího provedení operačních programů, zejména s cílem zabránit rušení finančních závazků v roce 2017, spolu s plánovaným harmonogramem, aby vysvětlila dopad zpoždění plateb na zahájení provádění nových operačních programů a aby předložila řešení, jež co nejvíce omezí škody; dále požaduje, aby Komise v souvislosti se zprávou o výsledcích jednání podle čl. 16 odst. 3 nařízení o společných ustanoveních přezkoumala možný dopad opožděného zahájení provádění politiky soudržnosti na období 2014–2020 na růst a pracovní místa a aby na základě získaných poznatků poskytla příslušná doporučení;
17. domnívá se, že VFR na období 2014–2020, který vyplynul z návrhu Komise na změnu nařízení o VFR, k převedení těch prostředků, které nebyly přiděleny v roce 2014, jen do roku 2015, významně zvyšuje riziko zrušení závazků v roce 2018 pro programy, které nebyly přijaty v roce 2014, a tudíž nepodporuje plné využívání zdrojů či účinnou podporu EU pro investice EU v oblasti růstu a zaměstnanosti; vyzývá Komisi, aby při sestavování strategické zprávy za rok 2017 podle článku 53 nařízení o společných ustanoveních navrhla s dostatečným předstihem vhodná legislativní a jiná opatření, aby se zamezilo riziku rušení závazků;
18. je znepokojen nízkou mírou čerpání finančních prostředků v programovém období 2007–2013 v některých členských státech, a upozorňuje, že by měly být řešeny důvody tohoto stavu, aby se zabránilo opakování stejných problémů v příštím období; zdůrazňuje, že pro efektivní a účinné provádění politiky soudržnosti je nezbytná správná kapacita; zdůrazňuje, že nestabilita ve veřejné službě v kombinaci se slabou koordinací politik může ohrozit úspěšné provádění ESIF a že může ohrožovat účinné řízení politiky obecně;
19. navrhuje, že pro přípravu příštího programového období by mohly být právní předpisy týkající se programování zavedeny zvlášť, ještě před rozpočtovými návrhy, což by vedlo k oddělení diskuse o obsahu a peněžních prostředcích a ponechalo dostatek času pro důkladnou přípravu programů; připomíná, že navzdory skutečnosti, že právní předpisy jsou velmi rozsáhlé, nevede to k úplné jistotě pro členské státy a regiony a může to být zdrojem různých výkladů; podotýká, že stále existuje prostor pro zjednodušení právních předpisů;
20. vyzývá Komisi, aby důkladně posoudila uplatnění finančních oprav nebo pozastavení plateb a zohlednila přitom případné dopady na zaměstnanost a růst;

Politika soudržnosti středem inteligentních a udržitelných investic podporujících začlenění na období 2014–2020

21. opakuje, že prvotní úlohou politiky soudržnosti je posilovat hospodářskou, sociální a územní soudržnost a snižovat regionální rozdíly a podporovat zejména méně rozvinuté regiony; zdůrazňuje, že tato politika svou povahou a původním uspořádáním, jak je uvedeno ve Smlouvě, ze své podstaty přispívá k cílům Unie, zejména k cíli strategie Evropa 2020 týkajícímu se inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění a k základnímu cíli Smlouvy, kterým je posilování územní soudržnosti;
22. vítá nový Evropský fond pro strategické investice (EFSD) a jeho možný pákový efekt; zdůrazňuje, že hlavním cílem fondu EFSD by mělo být zajištění hospodářské, sociální a územní soudržnosti, a že by tudíž měl přinášet prospěch všem regionům EU;

zdůrazňuje, že je zapotřebí zajistit adicionalitu jeho zdrojů a tím komplementárnost a synergii mezi tímto fondem a ESIF, přičemž musí být vzájemně finančně oddělené, a ve stejném duchu doporučuje dotčeným stranám, aby navázaly na zkušenosti získané při provádění Plánu evropské hospodářské obnovy v roce 2008, zejména pokud jde o inteligentní investice;

23. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily lepší koordinaci a větší provázanost všech investičních a rozvojových politik EU, zejména politiky soudržnosti, a ESIF, dalších fondů EU a státních a regionálních nástrojů financování, aby bylo zajištěno, že se budou doplňovat, že bude posílena jejich součinnost a že se nebudou překrývat či duplikovat, a aby byla zaručena vysoká evropská přidaná hodnota financování z prostředků EU; vyzývá Komisi, aby o synergiích informovala v nadcházejících zprávách týkajících se soudržnosti; navrhuje, aby provádění tohoto nového investičního plánu EU navazovalo na zkušenosti tří společných iniciativ – JEREMIE, JESSICA a JASMINE, které umožnily zvýšení výsledků strukturálních fondů z částky 1,2 miliardy EUR v období 2000–2006 na částku 8,4 miliardy EUR v období 2007–2012; žádá, aby byla na základě konzultací s Evropskou investiční bankou (EIB) a Evropským investičním fondem (EIF) provedena rozsáhlá podrobná analýza;
24. zdůrazňuje, že právní předpisy týkající se politiky soudržnosti zajišťují větší využití finančních nástrojů s cílem zdvojnásobit v období 2014–2020 jejich příspěvek na přibližně 25–30 miliard EUR tím, že rozšiřují jejich tematický rozsah a poskytují větší flexibilitu členským státům a regionům; zdůrazňuje úlohu finančních nástrojů při využívání doplňkových veřejných nebo soukromých společných investic s cílem řešit selhání trhu v souladu s prioritami strategie Evropa 2020 a politiky soudržnosti; podporuje především iniciativu pro malé a střední podniky v oblasti sdílení rizik a vyzývá Komisi, aby učinila vše pro to, že nástroje budou pro členské státy a regiony snadno použitelné a lákavé, což zajistí, že uvedeného zdvojnásobení příspěvků finančních nástrojů bude dosaženo na základě vlastních výsledků a že bude řádně zajištěna odpovědnost zúčastněných stran za tento cíl; zdůrazňuje, že je nutné zajistit transparentnost, odpovědnost a kontrolu finančních nástrojů, které zahrnují finanční prostředky EU;
25. upozorňuje však, že EFSI by neměl oslabit strategickou ucelenost a dlouhodobou perspektivu programování politiky soudržnosti; zdůrazňuje, že přesměrování strukturálních fondů by bylo kontraproduktivní, a nelze jej tudíž akceptovat, neboť by ohrozilo jejich účinnost (a rozvoj regionů); poukazuje na to, že finanční přiděly pro členské státy odsouhlasené v rámci okruhu 1b VFR na období 2014–2020 nemohou být změněny pro účely Evropského fondu pro strategické investice; zdůrazňuje, že ačkoli může mít nahrazení grantů úvěry, vlastním kapitálem nebo zárukami určité výhody, musí být prováděno s obezřetností a se zohledněním regionálních rozdílů a rozmanitosti postupů a zkušeností mezi jednotlivými regiony, pokud jde o využívání finančních nástrojů; poukazuje na to, že regiony, které investiční pobídky potřebují nejvíce, mají často nízké správní kapacity a nízkou schopnost využít finanční podporu;
26. upozorňuje, že flexibilita při výběru projektů k financování z EFSI přináší riziko směrování investic do více rozvinutých členských států, což narušuje hospodářskou, sociální a územní soudržnost; žádá Komisi, aby pozorně sledovala vztah mezi EFSI a ESIF;

Účinnost a účelnost politiky soudržnosti na období 2014–2020 a její zaměření na výkonnost

27. zdůrazňuje význam všech opatření, jejichž cílem je zvýšení účinnosti a účelnosti politiky soudržnosti, zjednodušení této politiky a její zaměření na výsledky a výkonnost, což by mělo zajistit posun od kritérií pro čerpání prostředků směrem ke kvalitě výdajů a vysoké přidané hodnotě spolufinancovaných operací; navrhuje v této souvislosti, aby byly předloženy formální úpravy příslušných nařízení o ESIF;
28. vítá tematické zaměření na podporu investic do inteligentního, udržitelného rozvoje podporujícího začlenění, které jsou zaměřeny na dosahování růstu a vytváření pracovních míst, boj proti změně klimatu a energetické závislosti a snižování chudoby a sociálního vyloučení, a oceňuje rovněž větší důraz na výsledky a měřitelnost programů na období let 2014–2020, což by mělo přispět k dalšímu zvýšení účinnosti a účelnosti politiky soudržnosti; současně trvá na požadavku větší flexibility pro regiony v závislosti na místních a regionálních podmínkách, zejména v souvislosti se závažnou krizí, aby bylo možné snížit rozdíly v rozvoji jednotlivých regionů Unie; požaduje skutečně integrovaný a územní přístup k cílovým programům a projektům, které řeší potřeby v praxi;
29. vyzývá členské státy a Komisi, aby zajistily soudržnost mezi národními programy reforem a operačními programy s cílem náležitě řešit doporučení pro jednotlivé země a zajistit soulad s postupy řádné správy ekonomických záležitostí, což omezí riziko předčasných změn programů;
30. v této souvislosti připomíná původní nesouhlas Parlamentu a zdůrazňuje jeho povinnost být plně zapojen, vykonávat dohled a prověřovat; požaduje, aby Komise a Rada včas poskytly úplné a transparentní informace o kritériích pro změnu programů nebo pozastavení závazků nebo plateb ESIF v souladu s čl. 23 odst. 15 nařízení o společných ustanoveních a o celém postupu, který by mohl ke změnám nebo pozastavení vést; zdůrazňuje, že rozhodnutí o pozastavení závazků nebo plateb by mělo být přijato až jako poslední možnost, když byly všechny ostatní možnosti vyčerpány, a po posouzení možných dopadů na růst a zaměstnanost, neboť pozastavení závazků či plateb by mohlo mít závažné důsledky pro státní, regionální a místní orgány i pro dosahování cílů politiky soudržnosti obecně; domnívá se, že cílem makroekonomické podmíněnosti by mohla být větší udržitelnost a účelnost politiky soudržnosti, a odmítá myšlenku, že regiony, oblasti nebo občané by měli být penalizováni za makroekonomická rozhodnutí přijatá na vládní úrovni; upozorňuje na možnou značnou administrativní zátěž, již by měla za následek změna programů fondů; připomíná, že návrh na změnu programů předložený v souladu s čl. 23 odst. 4 tohoto nařízení vyžaduje předchozí konzultaci s dotčeným monitorovacím výborem, jak je uvedeno v čl. 49 odst. 3 téhož nařízení;
31. poukazuje na to, že nesrovnalosti jsou do značné míry důsledkem složitých požadavků a předpisů; zdůrazňuje, že počet nesrovnalostí při provádění programů soudržnosti lze snížit pomocí zjednodušení řízení a postupů, včasnou transpozicí nově přijatých příslušných směrnic a zvýšením administrativní kapacity, zejména v méně rozvinutých regionech; zdůrazňuje proto, že je nutné minimalizovat administrativní zátěž pro příjemce, přičemž je třeba dostatečně ověřovat, že jsou prostředky z ESIF řádně vynakládány, a trvá na tom, že je nutné usilovat o optimalizaci a větší flexibilitu řídicích a kontrolních systémů, klást větší důraz na hodnocení rizik a náležitě rozdělení odpovědnosti mezi všechny orgány, čímž by neměly být oslabovány zavedené posílené kontrolní postupy s cílem efektivněji předcházet nesrovnalostem, a vyvarovat se tak finančních oprav a také přerušení a pozastavení plateb; je znepokojen nízkou mírou vyplácení finančních nástrojů příjemcům, zejména s ohledem na cíl posílit využívání

těchto nástrojů; žádá v tomto ohledu členské státy, řídicí orgány a další příslušné zainteresované strany, které s těmito finančními nástroji pracují, aby plně využívaly technickou pomoc poskytovanou prostřednictvím poradenské platformy pro finanční nástroje (FI-TAP) a platformy fi-compass.

Zaměstnanost, malé a střední podniky, mladí lidé a vzdělávání

32. zdůrazňuje, že evropské strukturální a investiční fondy by mohly významně přispět ke zvrácení negativních sociálních důsledků krize a že za tímto účelem je třeba usnadnit a zjednodušit integrovaný přístup, který nabízí programování s využitím více fondů, s účinnější koordinací fondů a větší flexibilitou mezi nimi, což umožní lepší využití součinnosti zejména mezi Evropským sociálním fondem a Evropským fondem pro regionální rozvoj; zdůrazňuje, že investice financované Evropským sociálním fondem nemohou přinést optimální výsledky, pokud nebude existovat náležitá infrastruktura a vhodné orgány; poukazuje na skutečnost, že evropské strukturální a investiční fondy mohou účinně podpořit sociální začlenění a měly by tedy být mobilizovány, aby napomohly integraci znevýhodněných a zranitelných skupin, jako jsou Romové a osoby se zdravotním postižením, a aby podpořily přechod služeb pro děti a dospělé z institucionální na komunitní úroveň;
33. vyzývá Komisi, aby zvláštní pozornost věnovala situaci menšin v celé Unii, které jsou vystaveny všem formám sociálního vyloučení, a proto jsou více ohroženy strukturální nezaměstnaností; domnívá se, že při veškerém plánování politiky za účelem dosažení sociální soudržnosti v Unii je nutné přihlížet k integraci menšin;
34. zdůrazňuje klíčovou úlohu malých a středních podniků při vytváření pracovních míst a poukazuje na jejich potenciál k podpoře inteligentního růstu a digitální a nízkouhlíkové ekonomiky; požaduje vytvoření příznivého regulačního prostředí, které napomáhá zřizování a provozování těchto podniků, zvláště podniků zřizovaných mladými lidmi a podniků umístěných ve venkovských oblastech; zdůrazňuje, že je důležité snížit byrokratickou zátěž ležící na malých a středních podnicích a usnadnit jim přístup k financování a že je nutné podporovat programy a odbornou přípravu, které napomáhají rozvoji podnikatelských dovedností;
35. zdůrazňuje, že malé a střední podniky tvoří 99 % podnikatelského sektoru a zajišťují 80 % pracovních míst v Unii;
36. vyjadřuje své znepokojení nad příliš nízkým limitem, který stanovila Komise (5 milionů EUR), určeným na podporu infrastruktury v oblasti kultury a udržitelného turismu v malém měřítku ze strany Evropského fondu pro regionální rozvoj, jenž navíc není definován jako způsobilé náklady, ale jako celkové náklady, a zdůrazňuje silný pozitivní dopad, jaký takové projekty mají na regionální rozvoj, co se týče socioekonomického dopadu, sociálního začlenění a atraktivity;
37. souhlasí s výsledky analýzy Komise, že hospodářské a sociální priority, zejména pokud jde o hospodářský růst na jedné straně a sociální začleňování, vzdělávání a udržitelný rozvoj na straně druhé, by mohly být v některých členských státech vyváženější a že by mohly být podpořeny smysluplným dialogem s partnery a zainteresovanými stranami; zdůrazňuje, že jedním z hlavních klíčových faktorů z hlediska úspěšného dosažení těchto priorit je jasná strategie zaměřená na zdokonalení institucionálního rámce členských států, pokud jde o administrativní možnosti a kvalitu soudnictví;

38. zdůrazňuje význam Evropského sociálního fondu spolu se zárukami pro mladé lidi a Iniciativou na podporu zaměstnanosti mladých lidí, které musí podporovat co nejvíce životaschopných projektů zaměřených na tvorbu pracovních míst, např. v podobě podnikatelských iniciativ;
39. upozorňuje na hrozbu, že znepokojivá míra nezaměstnanosti mladých lidí povede ke ztrátě celé generace, především v méně rozvinutých regionech a v těch, které byly nejvíce postiženy krizí a nezaměstnaností; trvá na tom, že hlavní prioritou musí zůstat pokrok v začleňování mladých lidí do trhu práce, přičemž k jejímu dosažení je nepostradatelný aktivní podíl EU a může k němu významně přispět integrované využití Evropského sociálního fondu, Evropského fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti a Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí; domnívá se, že v tomto směru je třeba zaujmout přístup více zaměřený na výsledky, aby bylo zajištěno co nejúčinnější využívání zdrojů, a zvýšila se tak zaměstnanost, posílila konkurenceschopnost a generovaly vyšší příjmy, což by prospělo celému hospodářství EU; v této souvislosti zdůrazňuje zásadní roli záruk pro mladé lidi, jejichž cílem je pomoci mladým lidem pod 25 let věku najít si kvalitní zaměstnání, nebo dosáhnout vzdělání, získat dovednosti a zkušenosti potřebné k jeho nalezení; zdůrazňuje, že veškeré prostředky nutné k provádění záruk pro mladé lidi a dalších opatření v rámci Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí je nutno zajistit co nejdříve; domnívá se, že by se měly používat jasné a snadno pochopitelné ukazatele dopadu, na jejichž základě by byl podíl fondů EU na růstu a zaměstnanosti řádně měřen;
40. trvá na tom, že je třeba i nadále usilovat o nalezení dalších způsobů, jak zlepšit výkonnost, pokud jde o zaměstnávání mladých lidí, vzhledem k tomu, že bez ohledu na přijetí nařízení o Evropském sociálním fondu a Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí výsledky nebyly dobré; poukazuje na to, že EU se politicky zavázala k poskytování okamžité podpory při začleňování mladých lidí na trh práce;
41. zdůrazňuje, že vzhledem ke změnám výrobních vzorců a ke stárnutí populace výrazně nabyla na významu úloha ESF a investic v oblasti přizpůsobování dovedností pracovníků novým nárokům; je pevně přesvědčen, že v této souvislosti by měl ESF doplňovat přístup jednotlivých členských států; vyzývá členské státy a Komisi, aby zajistily, že budou dostupné prostředky vynakládány co nejefektivněji a nejúčelněji v zájmu zaměstnatelnosti pracovníků, sociálního začleňování a rovnosti žen a mužů; zároveň zdůrazňuje, že vzdělávací programy financované pomocí ESF by měly být rovněž uzpůsobeny pro podnikatele a zaměstnance na vedoucích pozicích, aby byl zajištěn udržitelný rozvoj společností, zejména MSP, které v Unii vytvářejí většinu pracovních příležitostí;
42. vyzývá členské státy a Komisi, aby pokračovaly zejména ve zdokonalování a rozšiřování portálu EURES, který je účinným nástrojem na podporu mobility pracovníků v Evropě, zejména přeshraniční mobility, a to zlepšováním jejich znalostí o evropském pracovním trhu, poskytováním informací o pracovních příležitostech a asistencí při vyřizování formalit; vybízí členské státy, aby vybudovaly a podporovaly síť EURES a v neposlední řadě aby uznávaly skutečnost, že přeshraniční pracovníci se s problémy spojenými s adaptací na nové prostředí a s uznáváním profesní kvalifikace potýkají jako první; konstatuje, že propojením veřejných služeb zaměstnanosti, sociálních partnerů, místních a regionálních orgánů a dalších zainteresovaných stran ze soukromé sféry tyto síť usnadňují a podporují přeshraniční mobilitu;

43. zdůrazňuje, že je nutné řídit vytváření pracovních míst pomocí nových technologií; domnívá se, že Komise by měla propojit snižování nezaměstnanosti s nástroji digitální agendy a programu Horizont 2020;
44. poukazuje na to, že v Unii je míra předčasného ukončení školní docházky stále velmi vysoká, což má dopad na míru nezaměstnanosti mladých lidí; zdůrazňuje, že tento problém je třeba řešit modernizací vzdělávacích systémů a osnov, za využití prostředků z ESF;
45. zdůrazňuje, že bez účinné spolupráce vzdělávacích institucí s aktéry pracovního trhu nebude možné vyřešit problém vysoké úrovně nezaměstnanosti mladých absolventů škol v EU; zdůrazňuje zejména, že ke zvýšení zaměstnanosti mladých lidí a snížení sociálních rozdílů dochází pomocí výuky znalostí a dovedností potřebných na pracovním trhu;
46. zdůrazňuje význam genderového rozměru, který má vytváření pracovních míst; vyzývá Komisi, aby vyčlenila dostatečné finanční prostředky na snižování nezaměstnanosti žen; zastává názor, že ženy by mohly využít technického pokroku, který umožňuje flexibilnější pracovní dobu, a vyzývá Komisi, aby do této oblasti investovala;
47. znovu potvrzuje, že je třeba zřizovat více zařízení péče o děti a dát tak impuls k zapojení žen na trhu práce, a vyzývá proto Komisi, aby podporovala inovativní projekty v tomto ohledu; poukazuje na to, že investice do veřejné infrastruktury, jako jsou zařízení péče o děti, zvyšují šance, že se ženy budou moci aktivně účastnit ekonomické činnosti a zapojit se na trhu práce;
48. vyzývá instituce a členské státy EU, aby v zájmu dosažení cílů týkajících se zaměstnanosti a sociálního začlenění zohledňovaly potřeby žen po mateřské dovolené, motivovaly zaměstnavatele k přijímání žen po mateřské dovolené, usnadňovaly flexibilní pracovní podmínky a podporovaly další vzdělávání (povahy celoživotního učení), které těmto ženám umožní hladce pokračovat v jejich profesní dráze;

Řízení politiky

49. zdůrazňuje, že politika soudržnosti musí být řízena v duchu řádně fungující víceúrovňové správy spojené s účinným systémem pro reakci na požadavky veřejnosti a podniků a s transparentním a inovativním zadáváním veřejných zakázek, přičemž všechny tyto prvky jsou nezbytné k posílení jejich dopadů; zdůrazňuje v tomto směru, že bez ohledu na důležitost rozhodnutí přijatých na úrovni EU a členských států mají často hlavní správní zodpovědnost za veřejné investice místní a regionální orgány a že politika soudržnosti je nepostradatelným nástrojem, který těmto orgánům umožňuje hrát klíčovou úlohu v EU; tímto znovu opakuje, že je třeba rozšiřovat provádění zásady partnerství, jak je podrobně popsáno v nařízení o společných ustanoveních a v kodexu chování pro partnerskou spolupráci;
50. doporučuje, aby zdroje a znalosti politiky soudržnosti byly využity k významné podpoře správní kapacity orgánů veřejné moci, zejména na místní a regionální úrovni, mimo jiné prostřednictvím většího využití nových technologií a snahy o zjednodušení postupů, tak aby se zlepšila jejich způsobilost poskytovat kvalitní služby veřejnosti; vyzývá Komisi, aby vymezila formy správní pomoci pro hlavní otázky, jako je stanovení cílů iniciativ, posouzení jejich výsledků za použití vhodných ukazatelů a určení dalšího postupu, který

napomůže vytvořit správní kulturu na základě sledování a hodnocení napříč EU; považuje za důležité zajistit, aby byla místním a regionálním orgánům poskytována pomoc v souvislosti s inovativními finančními nástroji, které jsou zásadní pro zvýšení zdrojů a investic, a v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek, které by stále více měly působit jako nástroj veřejné správy podněcující inovace a tvořivost;

51. vyjadřuje politování nad tím, že šestá zpráva o soudržnosti neobsahuje hloubkové hodnocení úspěchů nástroje technické pomoci JASPERS, který členskými státy v letech 2007–2013 poskytl technické poradenství potřebné na přípravu kvalitních hlavních projektů, které mají být spolufinancovány z fondů EU; vítá zahájení platformy pro navazování kontaktů JASPERS v roce 2013, která se zaměřuje na činnost budování kapacit, a zřízení divize centra pro navazování kontaktů a odborné způsobilosti, jejímž cílem je poskytování odborného poradenství v rámci přípravy projektů na programové období 2014–2020; vítá zřízení centra pro odborné způsobilosti zaměřeného na budování správních kapacit pro evropské strukturální a investiční fondy, které má přispět k posílení orgánů všech úřadů v členských státech, jež se podílejí na řízení a provádění evropských strukturálních a investičních fondů;
52. vítá zvýšenou pozornost, kterou Komise věnuje úloze správy, a souhlasí s tím, že dobrá správa věcí veřejných a kvalitní veřejné služby, včetně odstranění korupce, jsou nezbytné pro stabilní investiční prostředí; požaduje nastavení vysokých cílů, co se týče toho, aby se snížila pravděpodobnost podvodného použití výdajů v rámci politiky soudržnosti, a přísné uplatňování opatření proti podvodům;
53. je přesvědčen, že kodex chování pro partnerskou spolupráci posílí účast na programování v regionech ve všech fázích, a to z formálního i věcného hlediska, a že musí být plně prováděn, jelikož by měl hrát zásadní úlohu při zvyšování účinku politiky soudržnosti a upevňování jejího dopadu na konkrétním místě; blahopřeje těm členským státům a regionům, které dokázaly zapojit své partnery do přípravy dohod o partnerství a operačních programů v souladu s kodexem chování pro partnerskou spolupráci; vyjadřuje však hluboké znepokojení nad četnými případy nedostatečného uplatňování zásady partnerství a vyzývá Komisi, aby neschvalovala programy, v nichž se partneři dostatečně neangažovali; zdůrazňuje význam šíření příkladů osvědčených postupů při organizaci partnerství, jak je podrobně uvedeno v kodexu chování pro partnerskou spolupráci; dále Evropskou komisi žádá, aby Parlamentu pravidelně předkládala výroční zprávu hodnotící aktuální stav provádění zásady partnerství;

Územní rozměr

54. se znepokojením konstatuje, že v šesté zprávě o soudržnosti se relativně málo hovoří o územním přístupu, a zejména o přeshraniční spolupráci, ačkoli se jedná o základní nástroj k posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti; poukazuje na to, že začlenění všech přeshraničních a makroregionálních aspektů by bylo obohacující, pokud jde například o infrastrukturu, trhy práce a mobilitu, životní prostředí (včetně společného pohotovostního plánu), využívání vody a nakládání s odpadní vodou, nakládání s odpady, zdravotní péči, výzkum a vývoj, cestovní ruch, veřejné služby a správu, neboť všechny tyto oblasti zahrnují mimořádné přeshraniční prvky a potenciál; je toho názoru, že v programovém období 2014–2020 se značně zlepší výkonnost evropských pohraničních a přeshraničních regionů, co se týče vypořádání se s krizí pomocí inteligentnějšího a udržitelnějšího růstu více podporujícího začlenění;

55. zdůrazňuje, že integrovaný a územní přístup je zásadní, obzvláště pokud jde o otázky životního prostředí a energetiky;
56. vítá zavedení nových nástrojů, jako jsou nástroje v oblasti integrovaných územních investic a místního rozvoje řízeného komunitami, kterými se koordinují zúčastněné strany, integrují politiky EU a investice se zaměřují tam, kde jsou v praxi skutečně zapotřebí, přičemž se usiluje o vyvážený územní rozvoj; zdůrazňuje, že je důležité přijmout nástroje k posouzení územního dopadu politik, jejichž hlavním cílem je zvážit územní dopad politik EU na místní a regionální orgány a obrátit větší pozornost na tento dopad během legislativního procesu, přičemž je třeba vzít v úvahu stávající výzvy, pokud jde o provádění integrovaných územních přístupů s ohledem na přetrvávající rozdíly právní úpravy uvnitř fondů EU a velmi rozdílnou míru posílení regionálních a místních komunit mezi členskými státy a řídicími orgány; požaduje celkovou integrovanou investiční strategii EU a posílení Územní agendy EU 2020, která byla přijata za maďarského předsednictví v roce 2011 a jejíž hodnocení mají provést předsednictví v roce 2015, jehož součástí je i městská agenda; domnívá se, že zvláštní pozornost je třeba věnovat posílení úlohy malých a středně velkých městských oblastí;
57. se znepokojením poukazuje na nedostatek informací o tom, jakým způsobem byly zohledněny zásady a priority Územní agendy EU 2020 v průběhu provádění programů politiky soudržnosti v letech 2007–2013; vyzývá k zavedení vhodných hodnotících mechanismů v období 2014–2020, které umožní vyhodnotit územní dimenzi politiky soudržnosti;
58. schvaluje nicméně skutečnost, že zpráva zdůrazňuje otázky týkající se měst, vzhledem k významu měst v globalizovaném hospodářství a jejich možnému dopadu z hlediska udržitelnosti; bere na vědomí závazek evropských regionů a měst ohledně přechodu na ekologičtější růst, který je obsažen v Paktu starostů a primátorů; navrhuje, aby byly náležitě řešeny také největší rozdíly v rozvoji venkovských a městských oblastí, jakož i problémy v metropolitních oblastech, které vykazují odolnost, ačkoli jsou nadál zranitelné;
59. vyjadřuje politování nad tím, že šestá zpráva o soudržnosti nezmiňuje polycentrický územní rozvoj jako klíčový prvek k dosažení územní soudržnosti a územní konkurenceschopnosti v souladu s Územní agendou EU 2020 a zprávou ESPON z roku 2013 „Aby Evropa byla otevřená a polycentrická“; zdůrazňuje úlohu malých a středně velkých měst a význam podpory funkčních spojení městských center s jejich okolím, což vede k dosažení vyváženého územního rozvoje;
60. požaduje větší dodržování článku 174 SFEU o územní soudržnosti, zejména ve venkovských oblastech, přičemž náležitou pozornost je třeba věnovat důležitému vztahu mezi politikou soudržnosti a rozvojem venkova, zejména co se týče oblastí postižených průmyslovým přechodem a regionů, které jsou vážně a trvale znevýhodněny z přírodního nebo demografického hlediska, jako jsou nejbližší regiony, nejsevernější regiony s nízkou hustotou obyvatel a ostrovy, přeshraniční regiony a horské regiony; doporučuje zohlednit také další demografické problémy, které mají významný dopad na regiony, jako je vyliďňování, stárnoucí populace a vysoké rozptýlení obyvatel; žádá Komisi, aby při provádění politiky soudržnosti věnovala zvláštní pozornost nejvíce geograficky a demograficky znevýhodněným oblastem;

61. domnívá se, že šestá zpráva o soudržnosti nevěnuje dostatečnou pozornost Evropské územní spolupráci, uvážíme-li, že od programového období 2007–2013 jde o plnohodnotný cíl politiky soudržnosti; připomíná potenciál evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) nejen jako nástroje pro řízení přeshraniční správy, ale také jako prostředku, který může přispět ke zcela integrovanému územnímu rozvoji;
62. požaduje užší koordinaci politiky soudržnosti, nástroje předvstupní pomoci a evropské politiky sousedství a lepší posuzování a šíření výsledků projektů;

Politika soudržnosti z dlouhodobého pohledu

63. s ohledem na vše výše uvedené připomíná, že debata o politice soudržnosti EU potřebuje novou dynamiku; konstatuje, že rok voleb do Evropského parlamentu 2019 bude rozhodující, neboť nově zvolený Parlament a nová Komise se budou muset vyrovnat se skončením strategie Evropa 2020 a nadcházejícího nového víceletého finančního rámce a budou muset zajistit budoucnost politiky soudržnosti po roce 2020 spolu s odpovídajícím rozpočtem a připravit nové právní předpisy pro politiku soudržnosti; konstatuje, že debata o politice soudržnosti musí zohlednit vážná časová omezení a zpoždění, k nimž došlo na začátku současného programového období;
64. zdůrazňuje zásadní význam správních kapacit; vyzývá tvůrce politik na všech úrovních správy, aby upřednostnili cílenou technickou pomoc pro provádění politik soudržnosti obecně a zejména pro rozšířené využití finančních nástrojů ve spojení s evropskými strukturálními a investičními fondy;
65. domnívá se, že opatření politiky soudržnosti hrají klíčovou úlohu při omezování vnitřních nerovností v oblasti konkurenceschopnosti a strukturální nerovnováhy v regionech, které to nejvíce potřebují; vyzývá Komisi, aby zvažila předběžné financování s cílem podpořit plné využití prostředků těmito členskými státy v období let 2014–2020 a aby zároveň vždy zajistila dodržení zásady rozpočtové odpovědnosti;
66. vyzývá členské státy, aby na půdě vnitrostátních parlamentů pravidelně vedly politickou debatu na vysoké úrovni o účinnosti, efektivnosti a včasném provádění evropských strukturálních a investičních fondů a o přínosu politiky soudržnosti ke splnění makroekonomických cílů;
67. požaduje, aby byla pořádána pravidelná zasedání Rady s ministry pro politiku soudržnosti, která by řešila potřebu sledovat trvalé problémy, jimž čelí hospodářská, sociální a územní soudržnost EU, a reagovat na ně.

o

o o

68. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.